

Witte Kerk Naarden

Vrijdag 3 april 2026

Goede vrijdag

Voorganger: ds. Evert-Jan van Katwijk

Organist: Wybe Kooijmans

BIJ DE DIENSTEN

Deze Stille of Goede Week is al op Palmzondag begonnen. Toen vierden we de feestelijke intocht van Jezus in Jeruzalem. Vrolijk zwaaiden de kinderen met hun Palmpasenstokken, maar die hebben wel de vorm van het kruis. Het is niet alleen zoet en lekker wat er aan en op de Palmpasenstok te vinden is: het broodhaantje verwijst naar de verloochening van Petrus en de mandarijn is zoet en zuur tegelijk, en bitter bovendien van schil.

Vanaf Witte donderdag tot aan Paasmorgen zijn de diensten één lange doorgaande viering waarin alle aspecten van het Paasverhaal aan de orde komen. De diensten worden dus ook niet afgesloten met een Zegen, maar we verlaten telkens in stilte de kerk om morgen terug te komen en verder te gaan.

Vandaag lezen we verder uit het Lucasevangelie waar we gisteren waren gebleven. We houden stil bij de dood aan het kruis en de Paaskaars wordt gedoofd.

Bij binnenkomst van de kerk krijgen we een steen in handen, die we bij vertrek als teken van gedenken kunnen neerleggen bij de afbeelding van het kruis; zoals het Joodse gebruik een steentje te leggen bij een graf. Als teken dat de grond waarop wij staan, veranderd is door deze mens. Er is een steen verlegd op deze dag, zoals een steen in een rivier het water anders doet stromen.

We beginnen in stilte

*God, er is wat afgestorven
vandaag.*

*Zovelen ongenoemd gedood,
gestorven, geslacht, verwond,
vernietigd, opgehouden,
leeggebloed en doodgeknuppeld.*

*Met hem zijn er miljoenen levens
opgehouden te bestaan.*

*Een vader, een broer,
een man, een soldaat.*

*Een vluchteling,
een anonieme reiziger,
een scholier op weg naar huis.*

*Een man op een fabrieksterrein,
een kind in een kelder,
een man voor de klas,
een vrouw in een vangrail,
een vrouw op een vuilnishoop.
dood.*

*Zoveel is afgestorven, afgemarteld,
afgemaakt.*

*Mijn God,
waarom heeft u ze verlaten?*

*Toen wij ontbeten,
nam Hij zijn kruis.*

*Toen wij onze koffie dronken,
viel hij.*

*Toen wij onze tanden poetsten,
viel hij opnieuw.*

*Maar verder terug moeten we.
Naar gisteren.*

*Toen we hem alleen
hebben laten staan.*

*Toen we te laf waren om te bekennen
bij Hem te horen.*

*En nog verder terug moeten we.
Naar zondag.*

*Toen we lachend naar de optocht
hebben gekeken en gezwaaid
met de palmtakken
in onze handen.*

Leve de koning.

Toen was alles nog goed.

*God, er is wat afgestorven vandaag.
En iedere keer hoop ik dat dit de laatste keer is.
Maar het is nooit de laatste keer.
Volgend jaar zitten we hier weer.*

Lezing: Lucas 22, vers 66 t/m 23, vers 12

♪ **Hij ging de weg zo eenzaam tot in Jeruzalem - lied 560**

Geen vriend kon lan-ger mee-gaan,
 geen mens hield nog de wacht met Hem.
 Hij ging die weg voor hen.
 Hij deed dit ook voor hen.

2 Hij ging de weg zo eenzaam
 tot in Jeruzalem.
 De beulen die hem sloegen,
 bespotten met een doornenkroon.
 Hij zweeg en leed voor hen,
 Hij deed dit ook voor hen.

3 Hij ging de weg zo eenzaam.
 Hij droeg zijn eigen kruis.
 Hij bad: Mijn God, vergeef hen!
 Hij leed en stierf op Golgotha.
 Hij deed dit ook voor ons,
 voor allen, ook voor ons.

Profetenlezing: **Jesaja 52, vers 13 t/m 53, vers 12**

 Zie de mens - lied 586 (t. Hein Stufkens, m. Fokke de Vries)

1 Zie de mens die in zijn lij-den
 te - ken werd voor al - le tij-den
 van wat lief-de dra-gen kan.

2 Weerloos heeft Hij heel zijn leven
 zich aan anderen gegeven –
 weergaloos is Hij alleen.

3 Die hem ooit op handen droegen
 zijn dezelfde die hem sloegen
 en die vroegen om zijn dood.

4 Maar nog is zijn hart bewogen
om hun blinde onvermogen –
stervende pleit hij hen vrij.

Lezing: Lucas 23, vers 13 t/m 25

♪ **Schuldig staan wij voor U, Heer** - lied 859, strofe 1, 2 en 3

(t. Sytze de Vries, m. Dresden 1694/Darmstadt 1698)

1 Schul-dig staan wij voor U, Heer,
schul-dig, on-weer - spro - ken.
Tel de dui-zend-maal dat wij
U heb-ben ont - bro - ken.
Zie ons aan: on - ze naam
had Gij op - ge - schre - ven
in uw boek des le - vens.

2 Doorgang hebben wij ontzegd
aan wie wilden leven,
mensen keer op keer ontrecht,
steen voor brood gegeven,
God, blijf Gij / toch nabij:
dat Gij ons verleden
nieuw herschrijft met vrede!

3 Zwijgend in de eigen schuld
duchten wij het duister.
Gij onthult ons uw geduld
als uw liefde luistert.
Wil de klacht / dat de nacht
dood loopt in ons vragen,
verre van ons dragen.

Lezing: **Lucas 23, vers 26 t/m 46**

De Paaskaars wordt gedooft, we worden stil

♪ **O wereld, zie uw leven** - lied 577 (t. Paul Gerhardt, vert. Ad den Besten, Muus Jacobse, Jan Willem Schulte Nordholt en Jan Wit, m. Heinrich Isaak/Johan Sebastian Bach)

1 O we-reld, zie uw le - ven

hoog aan het kruis ge - he - ven,

uw heil zinkt in de dood.

De eer-ste - ling van al - len

laat stil zich wel-ge - val - len

ver-druk-king, sla-gen, hoon en spot.

2 Wie heeft U zo geslagen,
waarom moet Gij verdragen
die bitterheid en pijn?
Gij zijt toch zonder zonde,
toch niet in 't kwaad gebonden
als wij en onze kinderen zijn.

3 Ik ben het, ik moest boeten,
met handen en met voeten
genageld aan uw kruis.
O Here, die uw leven
voor mij hebt prijsgegeven,
gedenk mij in het paradijs.

Lezing: **Lucas 23, vers 47**

♪ Naam van Jezus die ten dode op het hout geschreven zijn

(t. Willem Barnard, m. Theo Cockx)

lied 557, strofe 1 en 2

1 Naam van Je - zus die ten do - de
op het hout ge-schre - ven zijn,
vreem-de ko - ning van de Jo - den
die ten spot ver - he - ven zijn,
vor - ste - lijk hebt Gij ge - stre - den
om de vre - de
tot in al - le eeu - wig - heid.

2 Zoon van God en zoon van David,
priester zonder waardigheid
die ten dienste van de slaven
als een slaaf op aarde zijn,
aan de mens gelijk geworden,
ja gestorven
voor ons aller zaligheid.

Lezing: Lucas 23, vers 48 t/m 56

♪ **O lichaam van het woord** - lied 589 (t. Willem Barnard, m. Frits Mehrstens)

2 De lippen der natuur
zijn achter U gesloten,
dit is het laatste uur,
het eerste uur der doden.

3 Zij gaan U tegemoet,
Gij geeft hun taal en teken,
Gij geeft hun vlees en bloed,
zij mogen niet ontbreken.

4 Gij die verzwegen zijt,
Gij kunt het roepen horen
van de verleden tijd
in uw gestorven oren.

We leggen onze gedachtenissteen aan de voet van het kruis, terwijl we zingen:

Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer

dooft, vuur dat nooit meer dooft. Als alles duister is, ontsteek dan een

lichtend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.

We verlaten in stilte de kerk